JE MAINTIENDRAI

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIX. ZATURDAG den 3den SEPTEMBER, 1831. N. 35

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe William Lee.

Hoogstbelangryke Brief van eenen Amerikaan uit Bogota.

(Uit den *Albany Daily Advertiser.*)

Onlangs werd ons een brief van een' jongen Amerikaan nedegedeeld, die zich een tyd lang in Columbia heeft opgehouden. Deze brief bevat de navolgende byzonderheden nopens de gebeurtenissen, die in de laatste helft van September 1829 te Bogota hebben plaats gehad, en die eene getrouwe afschildering geven van den schrikkelyken toestand daar te lande.

" Kort na de aanstelling van den heer Moore, als konsul der Vereenigde Staten, reden generaal Harrisson, heer Taylor en Dr. Heyne naar Abolayma, een omtrent 12 mylen verwyderd dorp, om by den aldaar wonenden heer Henderson, konsul-generaal van Z. Britsche M., een bezoek af te leggen. Weinig tyds te voren had men te Bogota de tyding ontvangen der insurrectie van Cordova, een van Bolivars meest vertrouwde generaals in de provincie Antioquia. Dit berigt veroorzaakte groote beweging en bezorgdheid onder de leden der regering.— Alle troepen, welke men slechts byeen kon brengen, werden onverwyld op marsch gezonden om dien opstand te dempen. Alle personen, welke men wist dat met Cordova in kennis stonden, geraakten verdacht; sommige werden zelfs gearresteerd en een het land uitgebannen.

In dezen staat der dingen kwam een jonge Noord-Amerikaan naar de hoofdstad, en wel in een gezelschap waar ik my bevond. Hier gaf hy zyn voornemen te kennen om den volgenden dag by het departement van oorlog eene verklaring te maken tegen eenige personen, van welke hy wist, dat zy in vriendschappelyke betrekkingen tot Cordova stonden; hy hoopte daardoor bevordering, alsmede den last te bekomen, om zich als adjudant te gaan voegen by den generaal O'Leary, den bevelhebber der troepen, die bestemd waren om tegen Cordova op te rukken. Op dezen half in boertenden toon geuite woorden werd toenmaals weinig gelet. Men denke zich dus myne verbazing, toen ik des anderendaags door een vriend van generaal Harrisson vernam dat deze *calculerende schurk* niet alleenlyk zyn oogmerk had uitgevoerd, maar dat degenen, welke hy had aangeklaagd, zelfs zyne beste vrienden waren. Hy legde eenen eed af, dat de heer Henderson alle plannen van Cordova kende en met hem briefwisseling onderhield. Genoegzaam dezelfde beschuldiging bragt hy in tegen den kolonel Torres, den zaakgelastigde van Mexico, en tegen den heer Leidersdorf, agent van het bankiershuis Goldsmith, en beweerde, dat ook generaal Harrisson volledige kennis van dat onderwerp bezat.

Zoodra zy daarvan onderrigt waren, begaven zich generaal Harrisson en de heer Henderson van al het nodige voorzien, naar de hoofdstad om kennis te nemen van de aanklagtspunten; er werden geene tegen hen aangevoerd. Desniettemin ontvingen Henderson, Torres en Leidersdorf aldra hunne paspoorten en tevens het bevel om het land binnen den kortst mogelyken tyd te verlaten. Ten einde nu ook zoo spoedig doenlyk den generaal Harrisson uit den weg te ruimen, wierp men eenen Amerikaanschen burger, Gooding geheten, die in nauwe vriendschapsbetrekkingen met den generaal had gestaan, in de gevangenis, en deden de wyze en achtingwaardige bedeelaars van het regt hem aldaar aanzeggen, dat hoewel de regering tegen hem persoonlyk niets had in te brengen, men hem echter niet eer in vryheid zou stellen, dan nadat de generaal den dag van dezelfs vertrek uit de stad zou hebben kennelyk gemaakt.

Toen nu de generaal voorloopige toebereidselen tot zyn vertrek op den 19den October had gemaakt, en dit reeds zeer naby was, werd de regering door kolonel Moore hiervan verwittigd en Gooding in vryheid gezet. De diepzinnige staatslieden aan het hoofd der regering vreesden dat generaal Harrisson zyn gegeven woord als niet zeer heilig mogt achten, en waanden dat zyne zeeuwen van aandoenlyk waren als hunne eigene om deze beweegredenen brotiden zy een bewonderingswaardig plan uit, ten einde hem in zyn voornemen, om op den vastgestelden dag te vertrekken, te doen volharden.

Na te hebben erkend dat geene beschuldiging hem te last gelegd kon worden, zeide men tegen Gooding, dat generaal Harrisson en de heer Henderson met het voornemen hadden rondgegaan om de leden van den hoogen raad, alsmede de heeren de Bresson, gezant van Frankryk en Campbell, zaakgelastigde van Z. Britsche M. om het leven te brengen; dat hy, Gooding, het werktuig der uitvoering had moeten wezen en dat de ingezetenen derwyze tegen hen drieën verbitterd waren, dat de regering niet voor hun leven kon instaan, wanneer hy, Gooding, werd vrygelaten. Ofschoon echter alle rollen van dit groote treurspel eenen uitgebreiden omvang hadden, zoo werd toch daarvan, sedert den avond van den 17den als wanneer de geregelde troepen, op hunnen weg naar Antioquia, door een driedubbel getal miliciesoldaten en jonge rekruten werden afgelost, niets verder vernomen, maar verspreidde men eene boodschap door de stad dat O'Leary met al zyne troepen door Cordova was overvallen en gevangen genomen. Daarop ontving generaal Harrison uit echte bronnen het berigt van dat moordsprookje, alsmede de raadgeving om zyn huis in staat van verdediging te stellen, want de gouvernementstroepen zouden hetzelve aangrypen, zoodra er in de stad onordelykheden plaats hadden.

Dien ten gevolge werden alle maatregelen genomen, om de aanvallers eene ontvangst te bereiden, zoo goed als een warm vuur hun in een kouden nacht zulks te Bogota slechts immer kon opleveren; den bedienden was bevolen zich elk oogenblik gereed te houden om het verwachte bezoek te ontvangen. Hoewel de byzonderheden van het aangekondigde gevecht zeer waarschynlyk waren voorgedragen, vonden eenige slimme rekenaars, ten ongelukke voor de geloofwaardigheid van dat gerucht uit, dat de troepen nog niet meer dan tweederden van hunnen marsch tot aan de schouwplaats hunner nederlaag, op den tyd dat dezelve had moeten plaats hebben, konden hebben afgelegd! en al spoedig was nu het gansche verhaal bekend als een laag verzinsel der regering. Hiervan was dan ook het gevolg dat er niets hoegenaamd van de vroeger vernomen kreet *Viva la Constitucion de Cucuta* door de straten klonk, en dat van de betaalde aanhangers der bestaande magt niemand hoegenaamd kon gevonden worden, *die zyn blinkend mes wilde roestig maken in het bloed van de benarde vrienden der vryheid.* Overal heerschte rust, verwachting, wantrouwen! Ware de ministeriele vreugdekreet gehoord, dan zou die nacht, volgens het gevoelen van velen, de bloedigste geweest zyn, waarvan men in de stad ooit gehoord had. Het gerucht werd als een plan van de regering aangezien, om hare tegenstanders op het spoor te komen, doch tevens als een zoo weinig bedekt plan, dat een ieder het kon doorgronden.

De verwachting van den verachtelyken verrader, met opzigt tot de belooning voor zyn weergaloos schelmstuk, werd ten volle vervuld. Hy is thans opgenomen onder het gevolg van O'Leary, doch deelt ook met dezen de diepe verachting van alle dapperen by alle partyen; ook bedwingt niemand zyne tong om het gevoel van afschuw zyner dubbelhartigheid te onderdrukken, waardoor hy zynen naam by elk een in verachting brengt, doch hetwelk hy doet om gezegden van hen uit te lokken, die door hem alsdan tot eene geschiedenis worden gevormd voor eene geschokte en van vertrouwen beroofde regering, gewigtig genoeg, om geloof van waarheid te verdienen, en mitsdien, ten gevolge daarvan, zyne bevordering ten koste van op hem betrouwende vrienden te verwerven. Op deze wyze heeft die, van alle grondbeginselen outbloote man, zyne opkomst tot stand gebragt. Hy had vernomen, dat generaal Cordova in het vorige jaar, tydens zynen roemvollen veldtogt tegen den kolonel Olando, te Popayan groote opmerkzaamheid had besteed aan de dochter van den Consul-Generaal, en dat het gerucht toenmaals (ofschoon zonder grond, daar het meisje eerst 12 jaren telde) van een huwelyk had gesproken; hy mist kwaaddenkend de regering te doen letten op al degenen, die slechts op eenigerwyze met Cordova in betrekking hadden gestaan; hy legde by die familie te Abolayma een bezoek af, en op zyne terugreis dacht hy dat weefsel van valschheden uit, op hetwelk ook alleen de verontschuldigingen der regering voor haar gewelddadig gedrag jegens de diplomatieke agenten van vreemde landen berust. Het staat thans te bezien of die vreemde gouvernementen zich met zulk eene losse verontschuldiging zullen laten afschepen.

Statistiek van Italie.

Dezer dagen is door eenen schryver te Lugano (Zwitsersch Italie) een zeer merkwaardig werk in het licht gegeven, hetwelk voornamelyk ten doel heeft om aan Italie te doen zien, wat deszelfs magt zyn zoude, indien alle de staten, uit welke dat land is te zamengesteld, onder één zelfde stelsel van regering, of federatieve onafhankelykheid vereenigd waren.

De schryver wydt één hoofdstuk aan Oostenryksch Italie, hetwelk hy doet bestaan uit Lombardysch-Venetie, daaronder begrepen het Italiaansche Tyrol, en uit een gedeelte van het gouvernement van Triëst en van Illyrie. Aan deze staten geeft hy 5 millioen zielen tot bevolking, 65 millioen gulden inkomsten, en 60,000 Oostenryksche soldaten tot bezetting.

Het tweede hoofdstuk betreft het koningryk Sardinie, bevattende het Piemontesche, de republiek Genua, gedeeltelyk het Milansche, Montferrat en het eiland Sardinie. Deze staat telt 4 millioen zielen bevolking, 35 millioen gulden inkomsten, en 25,000 soldaten.

Het derde hoofdeel beschryft Parme en Piazenza, met 460,000 zielen bevolking, 2½ millioen gulden inkomsten en 1,500 soldaten.

Het vierde hoofdstuk geeft aan het Hertogdom Modena en Massa-Carrara 380,000 zielen bevolking; 2 millioen gulden inkomsten en 1,900 soldaten.

Het Hertogdom Lucca wordt in een vyfde hoofdstuk voorgesteld als hebbende 150,000 zielen bevolking, één millioen gulden inkomsten, en 1,000 soldaten.

In het zesde hoofdstuk vertoont zich het Hertogdom Toscanen met 1,400,000 inwoners, 10 millioen gulden inkomsten, en eene krygsmagt van 3,500 soldaten.

Het zevende hoofddeel vindt in de Romeische Staten 2,600,000 zielen, 15 a 20 millioen gulden inkomsten, en 5,000 soldaten.

Hoofdstuk acht begroot voor de beide Siciliën de bevolking op 7,800,000 zielen, de inkomsten op 45 millioen gulden, de troepen op 30,000 man.

De republiek St. Marin, die eerder om hare vrye staatsregeling dan om haar gewigt in dit werk vermelding verdient, komt in een aanteekening voor met 6,800 zielen bevolking, 40,000 gulden inkomsten, en 50 soldaten.

Uit deze berekeningen blykt, dat Italie, indien het onder ééne enkele vrye regering was zaamverbonden, hebben zoude:

Inwoners	21,796,800.
Inkomsten	175,540,000.
Soldaten	127,950.

van deze laatstgemelden zyn 60,000 Oostenrykers, en 67,950 Italianen.

De Noord-Amerikaansche Volkplanting Liberia in Afrika.

Deze in 1821 door de Vereenigde Staten op de westkust van het Afrikaansche vaste land aangelegde volkplanting had op het einde van 1829 bereids eene bevolking van 2000 vrye negers, die zich uit Amerika derwaarts begaven. De hoofdplaats Monrovia ligt naby den mond van de rivier Muserado en de Kaap van denzelfden naam. De kolonisten werden eerst door de inboorlingen verontrust, maar thans genieten zy eene volkomen veiligheid onder de bescherming van Boatswain, Koning van Condoe. Zy hebben reeds verscheiden dorpen gebouwd. De uitvoer der kolonie bedroeg in 1821 meer dan 68,000 dollers en de waarde des eigendoms werd terzelfder tyd op 140,000 dollars berekend. Men hoopte een groot voordeel voor deze kolonie te bekomen door Abdul Rahaman, Prins van Tombuctoo, die lang als slaaf in Noord-Amerika geweest, eindelyk in vryheid gesteld geworden en naar zyn vaderland teruggekeerd is.

WY Jonkheer Mr. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Directeur ad-interim over de kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal het ter onzer kennis gekomen is, dat de, wegens het schouwen van verwondingen enz. afgegeven certificaten, meermalen onvolledig zyn geweest, waardoor de Regter welke daarover oordeelen moet, zich omtrent den aard der verwondingen en gepleegd geweld in het onzekere heeft bevonden, terwyl het belang der justitie evenwel vordert, dat dergelyke schouwing met alle naauwkeurigheid geschiede en het daarvan af te geven certificaat duidelyk zy.

Zoo is het, dat wy het derhalve hebben noodig geoordeeld, alle geadmitteerde en practiserende genees- en heelkundigen in deze kolonie, by deze, tegen onnaauwkeurigheden in het schouwen van verwondingen en lyken en in het afgeven van certificaten deswege, te waarschouwen, en tevens te herinneren aan hunne verpligting, om dergelyke schouwing, inzonderheid van lyken, zoodanig te bewerkstelligen, dat uit de daarvan af te geven certificaten, zoo volledig en naauwkeurig mogelyk blyke, zoowel van de hoedanigheid der toegebragte verwondingen en van het gepleegd geweld, als van de werktuigen waarmede dezelve zyn veroorzaakt.

Gearresteerd opCuraçao den 26sten Augustus 1831, het 18de jaar van Zyner Majesteits Regering.

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER

Ter ordonnantie,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 27sten daaropvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

BEKENDMAKING.

ER wordt by deze bekend gemaakt, dat de Gemeente Raad op den 7den September aanstaande, binnen het Gemeente Huis des morgens om elf ure zal zitting houden tot het aanhooren der bezwaren van die genen, dewelke zoo door vrystelling van persoonlyken dienst, als om andere wettige redenen in de Contributie tot instandhouding der Schuttery over dit Jaar, nader aangeslagen zyn.

Van wege den President van het Gemeente Bestuur,
De Secretaris by hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.
Den 30sten Augustus 1831.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 2den September 1831.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 22 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden EenOnce minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 2den September 1831.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand September zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—AUGUSTUS.

27. bark Margaritha, Buelta, Coro
31. —— Maria Francisca, Ramires, Puerto Cabello
golet Poulina, Bello, St. Martha

UITGEKLAARD—AUGUSTUS.

27. golet Iliët, Jones,
29. bark Dolores, Ramires,
golet Abeone, Evertsz,
30. —— Carolina, Galac,
31. —— Poulina, Bello,

SEPTEMBER.

1. bark Trenidad, Hands,
2. [illegible] Emeline, Seaton,

Uittreksel uit eenen brief gedagteekend aan boord Z. M.'s korvet Heldin op de Schelde, den 25sten Juny 1831.

"Ik haast my nu aan uw verlangen te voldoen ten einde U zoo spoedig mogelyk den tegenwoordigen toestand van ons land kennelyk te maken. De zaken staan altoos nog hetzelfde. Van beide zyden de troepen op de grenzen, altoos wapenstilstand en alle oogenblikken schermutselingen die niets afdoen. In Antwerpen zag er in deze dagen weder gek uit. De Belgiers scholden op de kannonneerbooten onder het bevel van de luitenants Blok en Romer, en die niet lui, schoten er dadelyk met schroot en kogels onder, waardoor 19 Belgiers van de been geraakten; van weerskanten begon toen een hevig geweer vuur, en alles wat maar vluchten kon, liep de stad uit. Men begroot het getal vluchtelingen op omtrent 10,000. Het moet er aller akeligst in die stad uitzien; zy is geheel verlaten.—Men kan het Belgische kongres niet doen vergaderen; vele der leden nemen hun ontslag en de associatie der Republikeinen neemt de overhand; de Regent heeft byna niets meer te zeggen; Prins Saxe Coburg is als nog tot geen besluit gekomen en men denkt dat hy de kroon niet zal aannemen, als dan zal er eene volkomene regeringloosheid heerschen en God weet wat er meer gebeuren zal, daar de Republiekeinen maar oorlog willen en het in Frankryk maar weder aller gekst uitziet; ook daar beginnen de republiekeinen weder en dagelyks hebben er oproeren te Parys plaats; zoo twyfel ik of een algemeene oorlog te vermyden is, hoewel de mogendheden allen er voor bang zyn. Wy alleen verlangen enkel naar de volkomene afscheiding en de Koning heeft reeds afdoening van zaken aan het kongres van Londen gevraagd. Aller oogen zyn op den 30sten dezer gevestigd, tot welken tyd de Belgiers uitstel hebben gevraagd om te besluiten omtrent het al of niet aannemen van het laatste protocol der mogendheden."

De volgende waarschuwing vindt men in de St. Thomas Courant:—

Vernomen hebbende dat de Cholera Morbus thans te Greenock en op verscheidene andere plaatsen in Europa heerscht, zoo is er bevel gegeven, dat al de vaartuigen, die in deze haven aankomen, van zulke plaatsen van Europa waar de genoemde endemische ziekte heerscht, quarantaine zullen houden; en het is verboden gemeenschap te hebben met zulke vaartuigen die op quarantaine geplaatst zyn, en, die onderscheiden worden door eene groene vlag (de gewone vlag van quarantaine).

Een groot aantal passagiers zyn van St. Domingo te St. Thomas aangekomen, hebbende het eerstgenoemde land verlaten ten gevolge van misverstand tusschen de Haytianen en het Fransche bestuur. De Fransche oorlogschepen hebben een overtogt gegeven aan alle Franschen die het land willen verlaten; zy zyn voor het grootste gedeelte naar Martinique en Guadeloupe vertrokken.

De Amerikaansche brik Sparks, welke in 22 dagen van Cadix te St Thomas is aangekomen, heeft de tyding aangebragt, dat Lissabon in het begin van de maand July door de Franschen gebombardeerd en ingenomen is. De Franschen hebben byval van de inwoners gevonden.

UITTREKSELS UIT ST. THOMAS COURANTEN.

St. Thomas.—Onze Courant was reeds in de pers toen de pakket aankwam, wy zyn dus niet in staat om vele uittreksels uit de Engelsche nieuwspapieren, welke tot den 7den July loopen, te maken, maar wy zullen trachten om de belangrykste artikelen te geven. De Hervormings Bill was voorgesteld door den Heer Russell en is voor de tweede maal gelezen geworden. De Bill en niets anders dan de Bill is het voorwerp van het ministerie. De Cholera Morbus wordt gevreesd in iederen Europeeschen staat. In Engeland heeft de Koning bevolen dat alle chirurchyns, die niet gebezigd zyn, zich over het geheele land moeten verspreiden in gevalle deze ziekte ingevoerd worde. Het berigt van het kollegie van geneesheeren geeft deze plaag op als aanstekend te zyn. In Frankryk heeft de kiezing van de Kamers der Gedeputeerden plaats gehad, welker nieuwe leden grootendeels van de republiekynsche party zyn. De drie dagen van July stonden gevierd te worden en een groot korps troepen was naar Parys gezonden om onlusten voortekomen. Don Pedro is in Frankryk terug gekeerd en aldaar op eene beleefde wyze door den Koning ontbaald. Hy heeft verklaard, dat, zyne pogingen om de kroon van Portugal terug te krygen, alleen voor Donna Maria zullen zyn.—De Polen beginnen teekenen te geven van tweedragt. Deze natie schynt in twee deelen verdeeld te zyn.

Volgens het laatste berigt heeft Belgie nog geen Koning gekregen; men verwacht het antwoord van Prins Leopold wegens de aanneming van de kroon van Belgie.

Uittreksel van eenen brief gedagteekend Lissabon 30sten Mei:—

"Wy zyn in een' volkomen' staat van blokkade; geen enkeld Portugeesch schip kan over de bar komen. De ministers van marine en voor de binnenlandsche zaken hebben naar al de kleine havens van het ryk orders afgevaardigd om geen vaartuig te laten uitzeilen, terzelver tyd zeggende dat deze maatregel schoon hoogst noodzakelyk, echter slechts een korten tyd zal duren, daar de krygsmagt der bondgenooten van Portugal weldra zal verschynen en de zaken naar behooren schikken.

"Thans bevinden zich op de rivier slechts vier Engelsche schepen: een fregat, twee brikken en een stoomboot.

"Wy hebben geen stellig berigt der bewegingen van het Fransche eskader, behalve door de telegraaf aan de bar, en weten dat hetzelve koers hield naar de rigting van Kaap Espichel. De Gouverneur gevraagd hebbende aan den minister van marine voor instructien om te handelen in geval de Fransche schepen voor den mond van de Douro mogten verschynen, heeft tot antwoord bekomen, om dezelfde maatregels te volgen als die welke te Lissabon gevolgd zyn geworden, namelyk om geen Fransch vaartuig, zonder byzondere order van het gouvernement, over de bar te laten komen.

"In al de door Don Miguel gemaakte of herstelde forten aan den zeekant legt een garnisoen, zoo dat onze kust van Cascaes tot Aveiro eene linie van forten is, bemand met 10,000 man. Behalve dit verdedigings middel, gaat de werving van manschappen onophoudelyk over het gansche ryk door."

Vorderingen van Frankryk tegen het Portugesche Gouvernement.

1. Dat Edmund Polineana Bonhomme in vryheid gesteld en het tegen hem uitgesproken vonnis ingeroepen worde, om dat het opleggen van die straf eene belediging is aan Frankryk.

2. De afzetting der regters welke dat vonnis geveld hebben en de officiele aankondiging der akte welke hetzelve vernietigt.

3. Eene schadeloosstelling van 20,000 franken aan den gemelden Bonhomme.

4. Dat Claude Louvinet verklaard te zyn een genaturaliseerde Portugeesch, die de wetten van het land heeft overtreden en door eene buitengewone kommissie tot tien jaren bannissement naar Afrika is veroordeeld, in vryheid gesteld worde.

5. Eene schadeloosstelling van 6,000 franken aan ieder der Fransche onderdanen Gambey en Vallon die op eene willekeurige wyze te Oporto zyn gearresteerd geworden; en eene van 3,000 franken aan een ander Franschman met name Dupont, die een jaar lang te Lissabon in gevangenis gezeten heeft en naderhand met de twee anderen, door een vonnis, zonder motiven uit Portugal gebannen zyn.

6. De schadeloosstelling van 10,000 franken, alreeds geeischt door den Heer Casas voor den graveerder Dubois, wegens de hem gedurende zyne gevangenis aangedane schaden.

7. Eene schade vergoeding van 20,000 franken aan de Franschen die reeds uit Lissabon vertrokken zyn en voor vragt penningen van het schip *Jumeaux*; en eene schade vergoeding van welke in het vervolg het bedrag zal bepaald worden, voor degenen die sedert het vertrek van den konsul, in Lissabon gebleven zyn en eenige schaden geleden hebben.

8. De strikte waarneming in de toekomst der voorregten van de Franschen van niet in arrest te kunnen genomen worden dan op last van den regter *Conservator* van geprivilegeerde natien.

In de *Moniteur* leest men dat het Fransche gouvernement voldoening van het Russische gouvernement gevraagd heeft wegens een aan Frankryk beledigend artikel geplaatst in de *St. Peterburgsche Courant*, welke onder het onmiddelyk gezag van het Russische gouvernement uitgegeven wordt. Deze omstandigheid zal beter

de daling der Fransche fondsen verklaren dan de aangelegenheid van Belgie; want aangezien de tegenwoordige eerste minister, de Heer CASIMIR PERRIER, geen man is om opheldering te vragen, zonder op de vordering in geval van weigering, vyandelykheden te laten volgen, zoo was men verlangend naar een geruststellend antwoord van St. Petersburg.

POLEN.

Op den 19den Juný was het Poolsche hoofdkwartier te Warschau, van waar de bevelhebber eenige afdeelingen naar de wegen van Jochaejewo en Modlin gezonden had om de Russen te ontmoeten, die vorderingen maakten. De Russen kwamen op den 19den en 20sten binnen Plock en op den 22sten waren zý te Dobrzýn en Lipno. De wegen van Warschau en van Kutno &c. waren overdekt met ambtenaren en andere vlugtelingen van Plock (of Polock), waar de Russische troepen stonden. Van Warschau was een Russische korps opgerukt tot Jablonna, men maakte bruggen over de Narew, de Zegroz. De bevelhebber van de nationale garde vaardigde eene proclamatie aan de inwoners van Warschau uit, in dewelk elk een opgeroepen werd om de wapenen op te nemen; geene ouderdom noch ligchamelýke gebreken werden aangenomen als verschooning; alleen degenen, die ziek te bed liggen, of gebezigd worden bý eenige belangrýke openbare werken kunnen afwezig blýven; degenen die onbekwaam zýn wapenen te dragen ontvangen eene seis of eene piek van het gouvernement. Deze algemeene wapening van de inwoners duidt aan dat het eene nationale besluit is om het uiterste te wagen.

RUSLAND.

De Keizer Nicolaas, op het ontvangene berigt van Generaal Toll van den dood van Diebitsch, aan de Cholera Morbus, heeft bevolen dat zýn regiment infanterie den naam van Diebitsch Sabalkanský zal behouden. Paskewitsch Erivanský, de nieuw benoemde bevelhebber is op den 21sten Juný te Memel aan boord van eene stoomboot aangekomen.

St. Petersburg, Juný 18.—De Generaal Graaf Toll heeft ingezonden de volgende byzonderheden aangaande de ziekte van wylen den Veldmaarschalk Diebitsch.

"Op den morgen van den 28sten Mei (9 Juný) gevoelde de Velmaarschalk zich niet wel; maar gedurende den geheelen dag scheen hý zeer gezond te zýn, at met lust en was in eene goede luim als naar gewoonte, en er was niets dat eenig kwaad vermoeden voor zýne gezondheid aanduidde. Des avonds ging hý te 10 ure te bed zoo als hý gewoon was te doen. Hý werd schielyk wakker gemaakt om eenige bezigheden te verrigten en scheen zeer wel te zyn. Omtrent 2 ure in den morgenstond voelde hý zich onverwachts ongesteld, en riep zýne bedienden, maar verbood hen om iemand wakker te maken, of zelfs een geneesheer te halen. Het was nog geen 3 ure toen hý bevond dat hý erger werd, en beval den geneesheer Schegel te roepen, maar begeerde dat men niemand anders zou verontrusten. Toen de docter kwam, zag hý de kenteekens van de Cholera, welke schielýk zeer hevig werd. De hevige aanvallen, welke gewoonlýk deze ziekte vergezellen, duurden vele uren. Oogenblikkelýk werd de patient adergelaten; bloedzuigers en sterke vrývingen werden gebezigd; in het kort, geene middelen werden verzuimd. De Veldmaarschalk behield al zýne tegenwoordigheid van geest, en beval dat ieder een, uitgezonderd de geneesheeren het vertrek zouden verlaten, uit vrees dat zý besmet zouden worden. Omtrent 7 ure gelukte het de geneesheeren om de uitwasseming te bevorderen en de lýder gevoelde zich verligt. Op dit oogenblik was de kramp maar weinig geweest, en de patient leed alleen van de beurtelingsche aanvallen van huivering en brandende hitte. Tusschen 7 en 8 ure begon de kramp in de beenen en in de innerlýke deelen van het ligchaam, en de verpozende pýn welke onverdragelýk scheen, duurde tot býna 10 ure, toen het kermen van den zieke minder werd, maar zýne levenskracht verminderde duidelýk, het ademhalen begon moeijelyker te worden; de lýder viel in eene soort van slaapziekte, somtýds afgebroken door onwillekeurige bewegingen van het hoofd; het oog verflaauwde, en een kwartier over 11 had het onherstelbare verlies plaats. De voorzienigheid in zýne ondoorgrondelýke besluiten, had het leger beroofd van deszelfs doorluchtigen bevelhebber.

Toen de Cholera MorbusChina bezocht, had men opgemerkt dat zy uitkoos zulke, die in dronkenschap en onmatigheid leefden en dat integendeel menschen die een zindelýk, sober en nuchter levensgedrag hadden, voor het grootste gedeelte verschoond bleven.

Het Testament van Diebitsch.

Wýlen de Veldmaarschalk Diebitsch heeft een eigendom nagelaten van niet meer dan 500,000 thalers, zýnde omtrent 1,600,000 franken. De helfte van die som heeft hy vermaakt aan zýnen broeder Arnold Diebitsch, een hoeden fabrikant te Stettin, in Pommeren; de andere helfte aan zýne zuster Albertina Diebitsch, eene non van het klooster van St. Ulrica, te Wolffbart, in de nabýheid van Koningsbergen. Diebitsch heeft maar een kind gehad, (een onechte zoon,) die zeer jong gestorven is. Zýn broeder heeft een zoon in een handel huis te Bordeaux, die een wel opgevoede jongeling is. Op het einde van dit testament maakt hý gewag van den Heer Sebastiani, wiens vriendschap hý won bý den vrede van Tilsit, aan wien bý zýn diamanten kruis van Wladamir heeft nagelaten.

FRANKRYK.

Men herinnert zich dat behalve het kruis van Julý, de wet van den 13den December een medaille daargesteld heeft, om dezelve aan de burgers, die zich in de drie dagen onderscheiden hebben, te vereeren. Een ordonnantie van den Koning bepaalt het model: het zal de Gallische Haan verbeelden, omringd van eene eiken kroon, met dit opschrift: *aan de verdedigers van het dankbare vaderland*; op de keerzýde drie in een gevlochten laurier kransen met dit schrift: 27, 28, 29 *Julý* 1830, *het vaderland, de vrýheid; en op het randschrift deze wooroen: gegeven door den Koning der Franschen.* De medaille kan gedragen worden, en in dit geval moet zý aan een driekleurig lint gehangen zýn.

De medaille is eene belooning van de tweede orde, en zal aan omtrent 3,500 burgers gegeven worden.

Een inwoner van Aix, M. Saillier, is meester van een groot aantal schriften op papyrus. M. Champollion de jonge, heeft deze kostbare verzameling onderzocht en ontdekt dat twee rollen van papyrus de geschiedenis der oorlogen van Sesostris de Groote behelzen. Dit handschrift is gedagteekend van het negende jaar der regering van dezen Koning. Sesostris Rhamses, of de groote, volgens de berekening van Duitsche tydrekenkundigen, leefde in den tyd van Mozes; hý was de zoon zoo als men gelooft van die Pharao, die, hý het vervolgen der Joden in de Roode Zee stierf. Dit handschrift dat, na drie en dertig eeuwen van vergetelheid door M. Champollion als door mirakel weder gevonden is, kan betrekkelýk deze groote gebeurtenissen uit de heilige geschiedenis, omstandige verhalen geven, wanneer de ontcýfering der hieroglifen gelukt.

Den 2den Augustus des verleden jaars heeft het akademische genootschap van Aix eene verhandeling van M. Saillier over deze ontdekking aangehoord. Wý voegen nog het volgende bý: dat de onderzoekingen die M. Champollion te Egýpte gedaan heeft, zýne gedachten over eenige punten van de geschiedenis van dit land gewýzigd heeft, als mede over de orde van opvolging zýner oude koningen bepaalt. Hý denkt thans dat Sesostris niet Ramasses de Groote is, maar Ramasses-Meiamun, stichter van het 19de stamhuis Hoe het ook zýn moge, in zýn onderzoek vindt men nieuwe en talrýke býzonderheden die hý gedurende zýne reis verzameld heeft nopens de bevestiging van daadzaken die men in den býbel vindt. Deze oudheidkundige heeft het portrait van Sesoschis wedergevonden. stichter van het 22ste stamhuis, (de Sesak van onze heilige boeken) in een basrelief dat betrekking heeft op den inval van deze monarch in Judea.

(*Uit de* LiverpoolCourier *van den 24 Juny*)

HET HOOGER HUIS DEN 21STEN JUNY.

Te twee ure dezes namiddags kwam Zyne Majesteit in groote statie en volgens de gebruikelyke plegtigheden in het Huis der Lords aan en nam plaats op den troon. Eene poos naderhand rees Z. M. op en sprak in eenen vasten en manlyken toon de Lords en de Leden van het Huis der Gemeente, die in groot getal met hun spreker aan het hoofd in front van de balie verschenen waren, in de volgende bewoordingen aan:—

"*Mijne Lords en Heeren!*

"Ik heb van de vroegste gelegenheid gebruik gemaakt om, na de ontbinding van het laatste Parlement, tot uwen raad en bystand de toevlugt te nemen.

"My van dien maatregel bediend hebbende met oogmerk om het gevoelen van myn volk nopens de noodzakelykheid van eene hervorming in de vertegenwoordiging te kennen, moet ik thans dat belangryk punt aan uwe eerste en meest oplettende beraadslagingen aanbevelen, vertrouwende dat by eenig maatregel welken gy tot deszelfs vereffening mogt voorstellen, gy zorgvuldig trachten zult om van de erkende grondbeginselen der konstitutie, waarby en de prerogatief van de kroon, en het gezag der beide Huizen van het Parlement en de regten en vryheden van het volk verzekerd worden, niet af te wyken.

"De verzekeringen van eene vriendelyke gezindheid, welke ik by voortduring van alle vreemde mogendheden ontvang, doen my de hoop koesteren dat niettegenstaande de burgerlyke onlusten, welke sommige der Europeesche staten beroerd hebben en de tegenwoordige worstelstryd in Polen, de algemeene vrede zal onderhouden worden.

"Naar het behoud van deze zegening zal onophoudelyk alle myne zorgen gerigt zyn.

"De beraadslagingen welken ten opzigte der staats aangelegenheden van Belgie hebben plaats gehad, zyn nog niet ten einde geloopen; maar de beste eensgezindheid blyft steeds bestaan tusschen de mogendheden, wier gevolmagtigden zitting in het Londersche kongres genomen hebben. De grondbeginsel waaruit de beraadslagingen zyn afgeleid, is geweest die van niet te bemoeijen met de regten van het Belgische volk, maar om hunne inwendige zaken te regelen en hun gouvernement volgens hunne eigene begeerte naar datgene hetwelk het meest hunne toekomstige welvaart en onafhankelykheid zoude kunnen bevorderen, daartestellen, onder de eenige door gebruiken by volkeren gewettigde en op de grondbeginselen van publieke wetten gegronde voorwaarde, dat in de uitoefening van dat onbetwistbaar regt, de veiligheid der naburige staten niet in gevaar moet gebragt worden.

"Eene reeks van schaden en beledigingen, voor welken, niettegenstaande herhaalde aanzoeken alle herstel was geweigerd, dwong my ten laatste een smaldeel van myne vloot vóór Lissabon te doen verschynen om eene onverwylde voldoening te vorderen, doch de dadelyke inwilliging van dien eisch maakte het nemen aller verdere maatregels noodeloos, maar ik ben als nog niet in staat geweest myne staatkundige betrekkingen met het Portugesche gouvernement weder aan te knoopen.

"*Heeren van het Huis der Gemeente!*

"Ik heb gelast dat eene berekening der uitgaven van het loopende jaar aan U zoude voorgelegd worden, en ik verlaat my met vertrouwen op uwe trouw en yver, om evenredige inkomsten te bepalen voor den publieken dienst, als mede voor het verder gebruik der door het laatste Parlement toegestane som, steeds in het oog houdende de noodzakelykheid van eene wyze en wel gepaste bezuiniging in iedere tak der staats uitgaven.

"*Myne Lords en Heeren!*

"Het is my hoogst aangenaam U te kunnen berigten dat de groote vermindering der belastingen, welke in dit en het verloopen jaar, heeft plaats gehad ter verligting van de werkende klassen, geene evenredige vermindering der publieke inkomsten ten gevolge heeft gehad.—Ik vertrouw dat zoodanige middelen, welke vereischt mogten worden om een gedeelte van het by die vermindering veroorzaakte te kort komende te vergoeden, zullen gevonden worden, zonder eenig merkelyk bezwaar voor myn volk.

"De nyverheid te ondersteunen, derzelver bronnen te verbeteren en het krediet van het land op vaste beginselen en op eene veilige en duurzame grondvesting in stand te houden, zullen ten alle tyde het oogmerk myner bekommering zyn, ter bevordering van welke ik steeds met vertrouwen op uwe yverige medewerking zal steunen. Het is met diepe belangstelling dat ik U den voortgang van eene vreesselyke ziekte welke myne oplettendheid in het oostenlyke gedeelte van Europa heeft opgewekt, moet aankondigen. Men heeft nog onlangs de tyding ontvangen dat zy hare verwoesting tot in de havens van de Oost-Zee heeft uitgestrekt, van welke plaatsen groote handel met myne domeinen gedreven wordt, zoo heb ik bevolen dat alle doelmatige door de ondervinding geleerde voorzorgen moeten genomen worden om den invoer in dit land van zulk eene gevaarlyke ziekte tegen te gaan.

"Groote rampen zyn ongelukkiglyk aan eenige distrikten, inzonderheid aan een gedeelte der westerlyke graafschappen van Ierland overgekomen, ter verligting van dewelke, ik in de dringenste gevallen niet geaarzeld heb, om het nemen van de meest doelmatige maatregels te bevelen; maar zoodanige hulpe moet noodwendiglyk in derzelver bedrag bepaald worden en kan slechts kortstondig in derzelver uitwerking zyn. Dienvolgens moet de mogelykheid van het invoeren van eenig middel hetwelk tegelyker tyd en de verbetering der natuurlyke bronnen van het land kan ondersteunen en de wederplaats neming van dergelyke onheilen kan voorkomen, voor my een onderwerp van het grootste belang en voor U van de gewigtigste en zorgvuldigste overwegingen zyn. Plaatselyke en van staatkundige oorzaken afgescheidene onlusten hebben in dat gedeelte van het vereenigde koningryk en in Ierland plaats gehad. In het Graafschap Clare en in de aangrenzende gedeelten van Roscommon en Galway heeft men eenigen tyd geleden groote buitensporigheden en gewelddadigheden gepleegd en om welke te stuiten het gezag der wet strengelyk en met welslagen gebezigd is geworden. Door zoodanige middelen, zal, geloof ik, het maken van nieuwe wetten om het uitvoerende bewind met meerdere magt te versterken noodeloos zyn; zulks voor te komen is steeds myn ernstige begeerte geweest en zal het altoos zyn; maar mogt het vereischt worden, zoo twyfel ik geenzins aan uw moedig besluit om, door het nemen van doelmatige maatregels den vrede en de maatschappelyke order te onderhouden."

Staaltje van Engelsche politiek: of verslag van eene maand in Spanje doorgebragt.

Na zes jaren lang onder de troepen van Groot Brittanje in Spanje gediend te hebben, bevond zich myne gezondheid zoo zeer benadeeld, door het voeren van een' kryg, welke gelyk alle burgeroorlogen, door barbaarsche woede en trouweloosheid gekenmerkt was, dat ik om myne krachten te herstellen, een verlof van twee maanden verzocht en verkreeg. Myn voornemen was, my op de paketboot, die van Cadix naar Brighton stond onder zeil te gaan, in te schepen, toen ik hoorde verhalen, dat Ferdinand de Veelgeliefde (want zoo werd toen ter tyd de Koning door het volk genoemd) zyn' plegtigen intogt in Madrid houden, en den troon zyner vaderen weder beklimmen zou. Na al wat gebeurd was, na al het bloed dat voor dien Vorst gestroomd had, na al de opofferingen van rust en vermogen, die voor hem gedaan waren, moest de wederontmoeting tusschen dien monarch en zyne onderdanen, een hoogst belangryk en hoogst merkwaardig schouwspel opleveren. Ik kon van my niet verkrygen, de gelegenheid om getuige van zulk een toneel te wezen, te verzuimen, ik zag dus van myne reize naar Engeland af, en maakte my gereed tot die naar Spanjes hoofdstad, werwaarts een koopman van Cadix, die my met veel goedwilligheid behandeld had, my zoude vergezellen. Eenige dagen verliepen, voor dat wy gereed waren te vertrekken. Het is bekend dat men in de Spaansche herbergen weinig of geene levensbehoeften of geryfelykheden vindt; onder dak te zyn, is al wat men in die ware karavanserais zoeken moet. Wy voorzagen ons dus van thee, suiker, chokolade, rum en likeuren; inzonderheid van sigaren, welke de meest onwederstaanlyke verleidingsmiddelen voor den echten Iberiër zyn. Inderdaad, wie met eenig genoegen door Spanje reizen wil, moet sigaren by zich hebben en er zich by voegzame gelegenheden van bedienen. Of de muildieren, welke voor zyn rytuig gespannen zyn, stappen, draven of galopperen zullen, hangt van de sigaren af. Postmeester, hospes, postiljon, ezeldryver, alle zwichten voor zulk een geschenk, welks invloed zich zelfs tot op het schoone geslacht uitstrekt, en het hart van den roover week maakt. Ziet men deze laatste zyn geweer aanleggen om iemand uit de wereld te helpen, men biede hem een' sigaar aan, hy zal het geweer by den voet zetten, ja welligt op eene riddermatige wyze zyn' aanval pogen verschoonlyk te maken.

Wy vonden toevallig eenen ouden wagen, dien wy voor weinig geld kochten. Groot van omvang en onderwets en vreemdsoortig van maaksel, gelyk dat rytuig was, lieten wy er verscheiden veranderingen aan maken, onder anderen een middelschot van binnen, zoodat het eene deel door ons, het andere door onzen voorraad kon gevuld worden. Achter aan den wagen werd een *zagal* of net gehangen, waarin onze bagagie werd geplaatst, onder het opzigt van een man die denzelfden naam draagt. Deze Zagal (ik spreek nu van den man, niet van het net) heeft tweederlei bedieningen. Komt men door een dorp of stad, of bevindt men zich op eenen smallen weg, zoo verlaat hy zyne gewone zitplaats, voegt zich tusschen de beide muildieren, welke den wagen trekken, vat ze ieder met eene hand by den teugel, bestuurt ze op die wyze en dwingt ze te galopperen. Hy zelf schynt meer te vliegen dan te loopen en maakt de allerzonderlingste vertooning.

Eene matras en een hoofdkussen voor myn reisgezel; een zak die elken avond met versch stroo gevuld werd en my voor bed diende, dit waren onze toebereidselen tot de nachtrust. Ik wist by ondervinding wat een bed in eene Spaansche herberg is; daar wacht een leger van allerlei soort insekten den matten reiziger op, en maakt diens rustplaats tot eene wezenlyke pynbank.

Binnen in den wagen werden onze papieren, wisselbrieven en andere dingen van waarde zoo goed mogelyk weggestopt, ten einde die aan het scherpziend oog des roovers te onttrekken, schoon hy en zyne gezellen al by uitstek alle schuilhoeken kennen, en doorgaans geen derzelven ondoorsneuveld laten. Voor 1000 piasters nam een majoral (koetsier) aan, ons naar Madrid over te brengen. Daarvoor leverde hy zes muildieren, een man door de Spanjaarden Tiro genaamd, en zorgde voor voeder, voor de betaling en het onderhoud van den Zagal en voor het herstellen van het rytuig, in zoo ver dat zulks gedurende de reize zou noodig hebben.

Niettegenstaande de kracht der muildieren, en den goeden wil van onzen voerman, die in plaats van zes, zeven trekpeerden gaf, konden wy niet verwachten meer dan twaalf Spaansche uren, of 48 Engelsche mylen, daags af te leggen. De cochecolleros of diligences, welke met zes paarden of muildieren bespannen zyn, vorderen slechts 40 mylen per dag, en houden na drie dagen werkens een dag rust. Vergelykt men deze manier van reizen met die in de Engelsche stoomrytuigen, zoo kan men niet een oogopslag bespeuren, hoever Spanje in beschaving ten achteren is.

Den 20sten April 1814 reisden wy af. Terwyl myn knecht Dibbly, een jonge Ier, dien ik sedert drie jaren in myne dienst had, op den houten bok naast den Majoral zat, rolde de wagen voort over den langen slecht geplaveiden straatweg van Xeres; en zaten wy in het rytuig te schommelen op zulk eene geweldige wyze, dat wy ieder en door elkander schenen geschoten te worden. De Zagel geleidde de muildieren, tot aan de laatste huizen der stad, waarna hy zich weder achter op by de bagagie plaatste; den Majoral was nu alleen het besturen van het span toevertrouwd; hetzelve gehoorzaamde, zonder toom of bit, aan de klank van zyne stem.

Het zy my vergund in het voorbygaan toch ook een woord van mynen reisgezel te zeggen. Hy was een Ier van geboorte, maar, sedert meer dan dertig jaren in Spanje gevestigd, had hy daar al de zuiverheid van zyn Catholicismus behouden; zyne levendige verbeeldingskracht vereend met zyne vryheidsliefde, was oorzaak dat hy de, met weinig nadenken opgestelde en zeer gebrekkige grondwet, wier verval oogenschynlyk was, met eene afgodische geestdrift beminde. Myn vriend O'Doherty had zyne jongelingsjaren in Ulster, zyn' manelyken leeftyd in Cadix doorgebragt en was in het binnenste gedeelte van Spanje niet verder dan tot Xéres doorgedrongen. Het mangelde hem geenszins aan kunde, welke door leeren verkregen kan worden, hy was een geleerde Philosoof en nasporer van Iberiesche, Hybernische en Celtiesche oudheden, maar met opzigt tot menschen en zaken, was hy ten eenemale onkundig.— Het wezenlyk bestaande, was voor hem een gansch onbekend land. Overdreven in zyne vryheidsliefde, zag hy in alle nieuwe instellingen, zoo vele bronnen van geluk voor Spanje en onderpanden van den terugkeer der gulden eeuw voor dat land. Te Baijlen barstte hy, by het herdenken aan Castanos triumf, in luide vreugdekreten uit. In Cordua moest hy de hoofdkerk (die na een Mahomedaansch heiligdom geweest te zyn, een Christentempel geworden is) bezoeken. Ik paste op den wagen, terwyl myn vriend onder geleide van een' landman, de omstreken doorwandelde en vromelyk by de kapel der H Maagd eenige oogenblikken vertoefde.

Kort na ons vertrek van daar, bevonden wy ons in, wat men zou kunnen noemen, een doolhof van bergen, de Sierra Morena, dat woest romantisch gedeelte van Spanje, hetwelk Cervantes met zoo veel vernuft en smaak tot het toneel zyner Helden-Satire gekozen heeft. Al de namen, van welke daar gewag gemaakt werd, al de plekken gronds, waren my reeds uit zyn werk bekend. Zoo wordt, wat anders onbekend gebleven zou wezen, door het genie van één mensch onvergetelyk!— Ik herkende de heuvels, de beken, de woudstroomen, van welke de schryver van den Don Quichot ons zulk eene getrouwe beschryving gegeven heeft; ik vond zelfs, met genoegen de verschillende personen van zyn' onsterfelyken roman weder, de veehoeder in zyn haren kleed, de hospes, de Malitorne van het dorp; de dikke deftige pastoor, de geleerde praatzieke barbier. Verder op, werden wy door het zien der wapenen en kleederdragt van de Avieros (overvoerders van vrachten) zoo vele overblyfsels van den ouden tyd, als het ware zes eeuwen terug gezet, en aanschouden menschen, die de onmiddelbare opvolgers der Celtieberiers en West-Gothen schenen te wezen. Hunne muildieren gingen statig achter elkander voort, behangen zoo als zy het reeds in de zestiende eeuw plagten te wezen, met scharlaken roode dekkleeden met lange franjes omzoomd. Deze dieren hadden een' langzamen, zeer voorzigtigen stap, en gingen hunnen weg, niet onder het geleide van hunne meesters, die zorgeloos hunnen sigaar rookten, maar onder dat, van een bedaagd muildier, hetwelk voor aan den trein geplaatst was. Eene zware metalen klok hing aan zynen hals, en regelde door haar gebengel den tred der karavaan. By het omdraaijen van een hoek, werden wy een' Manchego (inwoner van La Mancha) gewaar; hy had de, in die streek gebruikelyke muts op, het gestikte, met koorden gesierde wambuis (Chaleco) aan, en zyne voeten waren omwenden met riemen die de zolen (Sandalen) vasthielden. Hy zong de Seguedilla (een volks lied) terwyl hy zyn muilezel in den draf bragt; aan beide zyden van het beest hingen twee zware lederen zakken, die in het zonlicht glinsterden; eenige droppels bruinachtig vocht, welke uit die zakken voortkwamen, deden ons vermoeden, dat zy den kostelyken wyn van Val de Penas inhielden, die de Manchego waarschynlyk ter markt ging brengen. Niets, volstrekt niets, ontbrak aan het karaktermatige taferel, dan de tegenwoordigheid van Sancho en zyn' heer. Ik zag naar hen uit, en het was my, als moest ik ze tegen komen, in die, door hunne avonturen beroemde landstreek. De hitte was onverdragelyk toen wy Cardena naderden, en noodzaakte ons een weinig halte te houden. Een kabinets-koerier, kwam in vollen galop aanrennen. Myn reisgezel herkende hem voor denzelfden man, die in 1802 het eerst de tyding van den te Amiens gesloten vrede naar Madrid had gebragt. Hy had toen in zeven dagen een' weg van 300 Spaansche uren afgelegd, en werd daarvoor, door de handelaren van Cadix en Seville met een geschenk van 1000 piasters beloond. Deze man, die zyn leven op het zadel en langs de groote wegen doorgebragt had, sliep zeer gerust, terwyl zyn paard ons voorby reed; wy hielden hem op en vraagden welk nieuws hy bragt. Hy wierp ons een papier toe; het was de proclamatie van Lodewyk XVIII. van den 11den April. De vrede keerde weder! en de wettige troonen verhieven zich uit het stof, waarin een roekelooze krygsman, ze ter neder gestort had. Napoleon had afstand gedaan en Europa durfde weder adem halen!— Dit was de tyding, welke de koerier naar de hoofdstad bragt. Wy volgden hem ylings na en reisden zoo haastig voort, dat wy reeds den 30sten April ten een ure des nachts, te Madrid aankwamen.

Aan de Puerto del Sol (zonnepoort) hield onze wagen stil, naby de beroemde wandelplaats. Wy stegen af aan de herberg *de gouden fontein* (Fontano de Oro, waar de liberalen zich plagten te verzamelen) en werden den volgenden morgen door verscheiden leden der Cortes bezocht. Niemand hunner gaf de minste bekommering over den staat van zaken te kennen. Alles was volkomen rustig. Men hoopte, dat de Koning, begroet met de zegenwenschen van een heldhaftig volk, zonder omwegen deszelfs grondwet aannemen zoude; men vermoedde niet dat hy in den zin had, tegen de Cortes eene wraak uit te oefenen, die in zulke oogenblikken, eene trouweloosheid, ondankbaarheid en wreedaardigheid zonder voorbeeld en zonder verschooning wezen zoude. Het geroep: "leve de grondwet en de Koning!" klonk in alle straten. Op den 2den Mei, maakte eene te gelyk godsdienstige en patriottische plegtigheid een' diepen indruk op myn gemoed. De beenderen der burgers Daloz en Velarde, die in 1808 zoo lang het tuighuis van Madrid, tegen de aanvallen van Murat verdedigd hadden, en liever wilden sterven dan zich overgeven, werden opgegraven, uit de doodkisten genomen, overgelegd in eene sarkofaag en in processie, door de artillerie-officieren, naar de St. Dominikus-kerk gedragen. De geestdrift was algemeen; het regentschap opende den marsch. De Cortes, krygslieden van allerlei rang, ambtenaren, byzondere personen, sloten zich aan denzelven aan, en vormden een' stoet, die wel omtrent een half uur gaans lang was. In alle handen zag men lauwrier- en cipressen-takken; allerwege bragt het volk met luide stem der nagedachtenis van de martelaren des Vaderlands, eere toe, roepende: "Eere de dapperen, die voor Spanje gestorven zyn! Dood aan de lafhartigen en aan de verraders! Leve Ferdinand!— Leve de grondwet! Leve het Vaderland!"

Ongelukkige natie, zonder vasten wil, zonder geloof, zonder verstand!—weinige dagen later, werden myne ooren getroffen door een geschreeuw van een' geheel tegenovergestelden zin, toen hief het volk woedend als slaven, den moordkreet tegen zyne weldoeners aan!— De hemel heeft de Spanjaarden gestraft, voor hunne wreedheid, en hen door vyftien jaren lange schande, ellende en vernedering (want Ferdinand VII en de monniken hebben hun niets gespaard) geleerd, hoe ver de razerny van dwaasheid en meineedigheid gaan kan!

Een enkele dag was genoeg om het gansche, den 3den Mei nog zoo rustige en op de toekomst zoo vrolyk vertrouwende Spanje, in eene kampplaats van wilde dieren te veranderen. Op den 4den Mei kwam eene proclamatie in het licht, by welke Ferdinand de veel Geliefde de Cortes ontbond, en een iegelyk, die zich tegen de uitvoering van dit bevelschrift zou aankanten, den dood schuldig verklaarde. De hofagenten vermengden zich onder het volk. Zy bliezen die ligtgeloovige, onkundige en geestdryvende menschen in, dat de leden van de Cortes, gezworene vyanden van den Staat waren, dat zy geen ander doel hadden, dan de godsdienst met voeten te treden, en op de puinhoopen van den troon, een gemeenebest op te rigten. De priesters ondersteunden deze leugenachtige voorstellingen, door het gezag hunner woorden. Spoedig deden op die wyze zoo geestelyke als wereldlyke bedriegers een' algemeenen haat tegen Spanjes bevryders ontbranden. De groote volks-massa, die altyd gemakkelyk in beweging te brengen is, volgde met geweld de leiding, die men dezelve gegeven had. Niets is ontzettender dan zulk een blind enthusiasmus, waarvan de beweegoorzaak een door kunst opgewekt gevoel is. Hoe minder de mensch begrypt waarvoor hy werkt, hoe woedender hy aanvalt op den vyand, die hem aangewezen wordt.

Van den 9den Mei af aan, was het grootste deel der bevolking met een' onbeschryfelyken haat tegen de gezworenen vervuld. Soldaten, met de sabel in de vuist, doorkruisten de hoofdstad, al roepende: Dood aan de constitutie! leve Ferdinand! Niemand uit de overheid verzette zich tegen zulke buitensporigheden, of waagde het, tot bedaardheid te vermanen. Het regentschap legde een bewind neder, dat men op het punt stond het zelve te ontnemen; de Alcade mayor (Burgemeester) Montezuma, een afstammeling der Inkas! verklaarde zich voor 'sKonings party, en Madrid bleef aan een bloeddorstig gemeen en aan plunderzieke soldaten ten prooije.

(Het vervolg hierna.)